

[Glistrup]

Man vil i allerhøjeste grad igen rejse den samme debat, som førtes i sommer, og som blev ført med ganske stor succes, for vi har jo skåret enormt meget ned på denne renteaftgift. Specielt vil det være totalt uforståeligt for folk, at Folketingets flertal – alle partier undtagen SF, som det vil vise sig på torsdag, eller hvornår nu tredjebehandlingen af lovforslag nr. L 47 sker – er kommet til det resultat, at 90 pct. af de 365.000 opkrævninger ikke tjener det formål, som man hævder at have, nemlig at afskære unødigt, utiltalende og upuritansk svælg i låneforbrug.

Den ordning, man nu er på vej til at vedtage for 1988 og følgende år, vil ikke være egnet til at gyde olie på de december- og januaroprørte vande, som vil møde skatteminister Pyrrhus. Denne førstebehandling er bestemt ikke noget, der er grund til at være stolt over. Vi skal mødes ved næste korsvej om denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke skridt vil statsministeren tage for at sikre, at medlemskab af en faglig organisation ikke sættes som betingelse for at få og opretholde et arbejde eller udøve et erhverv?«

Af Glønborg (KRF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/10 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/10 88).

*Begrundelse***Glønborg (KRF):**

Det problem, som Kristeligt Folkeparti har bedt om at få på dagsordenen i dag, har været diskuteret mange gange i denne sal, men det er

ikke løst, og derfor skal der arbejdes videre med det.

Debatterne har dels drejet sig om konkrete lovforslag eller beslutningsforslag, dels om stillingtagen til dagsordensforslag i tilknytning til forespørgsler til forskellige ministre.

Kristeligt Folkeparti mener, at vi nu bør tage en principiel debat om organisationsfrihed. Vi vil give regeringen og partierne anledning til at komme frem med principielle synspunkter uden at skulle foretage taktiske overvejelser vedrørende bestemte forslag.

Det væsentlige i sagen er spørgsmålet om det enkelte menneskes stilling over for fællesskaber og systemer. Hvor langt går det enkelte menneskes frihed, når hver enkelt også har et ansvar for, hvordan andre har det? Hvor langt rækker fællesskabets, systemets, flertallets magt over for den enkelte? Er den nugældende retstilstand og praksis i Danmark den ideelle?

Da disse forhold er behandlet i grundloven og i menneskerettighedserklæringen, syntes vi, at en forespørgsel om det principielle spørgsmål burde rettes til statsministeren, og det har vi så gjort.

Selv om de fleste af de problemer på området, som er kendt i offentligheden, drejer sig om fagforeninger, ligger der også principielle problemer i den pligt, som mange teoretisk eller praktisk har til at være medlem af bestemte brancheorganisationer eller organisationer for liberale erhverv.

Derfor taler vi både om at få og opretholde et arbejde og om at udøve et erhverv. Enhver borger bør have frihed til begge dele, men sådan er det desværre ikke i dagens Danmark. Problemet er brændende for en lang række mennesker, som virkelig er løbet ind i store vanskeligheder.

Vi ønsker en principiel diskussion omfattende hele spektret, men vi ønsker sandelig også at få konkrete resultater. Derfor har vi spurgt, hvilket skridt statsministeren vil tage.

Vi glæder os til at høre et indholdsrigt svar.

*Besvarelse***Statsministeren (Poul Schlüter):**

Som ordføreren for forespørgerne netop har bemærket, har vi ofte i Folketinget drøftet, på hvilken måde foreningsfriheden kan sikres. I november 1986 tilkendegav jeg her i salen under en forespørgselsdebat om samme emne, at